

ЩЕ ОДНА ВЕРСІЯ ПРИЧИН ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ. НЕВІДОМА НАУЦІ

УСЕ ТАЄМНЕ...

У грудні минулого року в нашій газеті ("ВЧ" №86 - 87) було вміщено публікацію кандидата технічних наук Леоніда ГЛАДУНА "Ми нічого не знаємо про Чорнобильську катастрофу". Автор спираючись на нові факти, якими володіють вчені, піддає сумніву офіційні висновки про причини Чорнобильської трагедії.

Матеріал, який ми пропонуємо вашій увазі сьогодні, - ще одна версія катастрофи. Вона дещо перевертується з минулорічної публікацією, бо теж ґрунтується на сейсмо-тектонічних явищах.

Модель гравітації (тяжіння), що ґрунтується на динаміці фізичного вакууму (за рукописом Е.Б. Барковського, жовтень 1989 р.), коротко викладається так: фізичний вакуум розглядається як матеріальний наповнювач простору. Частина вакууму, яка стоїть поряд з частками ферміонів (протон, електрон, нейтрино, вакуум-частка) є елементарною цеглинкою нашого Всесвіту і входить до складу всіх елементарних часток та інших матеріальних утворень. При проходженні часток фізичного вакууму крізь речовину Землі, вони частково поглинаються цією речовиною, в результаті чого формується стаціонарний радіально спрямований потік фізичного вакууму, який сприймається як гравітаційне поле - сила ваги створюється динамічним напором потоку на внутрішню структуру тіл. Фізичний вакуум, що накопичується в надрах Землі, перетворюється на «звичайну» матерію порід. Оцінки показують, що для забезпечення гравітаційного поля, що спостерігається в Землі, має генеруватися 100 тисяч тонн речовин на секунду, що відповідає збільшенню маси Землі вдвічі за останній мільярд років і що, звичайно, пояснює процеси розсунення континентів і зростання тріщинуватості земної кори.

Цим і пояснюється гравітаційно-вибуховий механізм землетрусів Е.Барковського. Процес перетворення фізичного вакууму у речовину в центральних сферах Землі протікає безперервно, але й на глибині в кілька кілометрів умови вже достатні для накопичення значної концентрації фізичного вакууму і відповідно енергії, хоча мимовільний процес перетворення у речовину ще неможливий. У разі розвантаження певного обсягу порід, наприклад, при утворенні тріщин у корі, концентрація фізичного вакууму щодо зменшеного локального тиску стає надлишковою і за певних умов відбувається викид надлишкового вакууму по утвореній тріщині - відбувається землетрус. При цьому осередок викиду стає джерелом потоку фізичного вакууму, тобто джерелом гравітації, яка поширюється по тріщині вгору. Він природно пояснює такі (і попередні) явища, що супроводжують землетруси, як світіння атмосфери, баричні аномалії і вихрові рухи повітря в епіцентрі.

Не всім відомі факти локальних землетрусів на Східно-Європейській платформі. Вважають, що на них величезні руйнівні землетруси не відбуваються. Сейсмічні станції на таких платформах - рідкість, тому відносно слабкі землетруси не реєструються, хоча деякі з них призводять до сильних локальних руйнувань. Останнім іноді приписуються техногенні причини (наприклад, вибух газу), і виникає карна справа, іноді їх відносять до аномальних явищ. Е.Барковський дослідив більше десяти локальних землетрусів в Москві та Підмосков'ї. Наведено три приклади.

Москва, вул.Осипенко, 77, 1967 р. Під час поштової

частина будинку відірвалася від ґрунту (в окремих місцях разом з фундаментом) і завалилася з численними жертвами. Спостерігалася світіння атмосфери. В сусідньому будинку вода вилівалася з ванн, перекидалися меблі, людей скидало із стільців, кидало на стіни, вибивало двері, спучувалася підлога. У 1934 році на цьому ж місці був зруйнований магазин.

Москва, Старомонетний провулок, 36, 16 травня 1991 р. З підвалу будинку викинуло нагору залізобетонні сходи та інші масивні предмети, які проломли перекриття, вивернуло фундамент, стіни, перегородки. Ніяких продуктів вибуху знайдено не було. Цеглу й трубу незрозумілим чином перекинуло через сусідній корпус. В сусідніх будинках розгойдувалися люстри, підскакували предмети, сусідній п'ятиповерховий будинок, який лежав на продовженні розлому, тріснув зверху донизу. Спостерігалася світіння атмосфери. Саме тут, за 60 метрів на три роки раніше, 25 липня 1988 р. ударом з глибини, що супроводжувався підземним гулом, був зруйнований корпус школи №583. Всі перелічені та ряд інших землетрусів розташовані на одному й тому ж геологічному розломі, який перетинає Москву із заходу на схід.

Околиця міста Сасово Рязанської області, 12 квітня 1991 року. О першій годині 34 хвилини стався потужний вибух - Сасовський феномен. Брили мерзлого ґрунту вагою близько тонни розкидало на відстані до 200 метрів у двох напрямках, що відповідають двом розломам. В результаті утворилася воронка діаметром 28 та глибиною 3,5 метра. Події передували тривалий підземний гул і світіння в атмосфері. Породи у воронці світилися дві ночі після вибуху. У напрямку розломів відбулись руйнування кількох віддалених будов. Людей підкидало від підлоги, викидало з ліжок, падали меблі, відірвало батареї опалення... Скинуті із столів та полиць скляні консервовані банки, як правило, не розбивалися, що свідчить про «м'яке» падіння. Все це природно пояснюють гравітаційним імпульсом із розломів, але не сейсмоколиваннями ґрунту.

Сказане дає змогу висунути версію про те, що Чорнобильська катастрофа 26 квітня 1986 року сталася внаслідок локального землетрусу. Чорнобильська АЕС збудована саме на розломі земної кори приблизно широтного простягання, приуроченому до долини ріки Прип'ять. За даними аналізу Е.Барковського, починаючи з 1972 року, внаслідок порушення гравітаційної рівноваги внутрішніх геосфер Землі прискорилося осьове розтягнення планети, що призвело до багатьох геофізичних наслідків, зокрема, до активізації сейсмічності особливо на розломах субширотного простягання.

У Чорнобилі в 1530 році, описує церковно-історична хроніка, стався сильний землетрус, який викликав великі руйнування.

Незадовго до катастрофи на четвертому блоці АЕС спостерігалася велика деформація фундаментної плити реактора; пов'язана з рухом бортих розло-

МОСКОВСЬКИЙ ГЕОФІЗИК Е.БАРКОВСЬКИЙ І КИЇВСЬКИЙ ВЧЕНИЙ І.РОКИТЯНСЬКИЙ ПРИПУСКАЮТЬ, ЩО СПРАВЖНЬОЮ ПРИЧИНОЮ НАЙБІЛЬШОЇ ЯДЕРНОЇ КАТАСТРОФИ ХХ СТОЛІТТЯ БУЛИ НЕВІДОМІ ОФІЦІЙНІ НАУК. СЕЙМОТЕКТОНІЧНІ ЯВИЩА.

Багато обставин Чорнобильської катастрофи 1986 р. залишаються незрозумілими. Важко повірити, що наші фізики й конструктори припустилися прорахунків, а досвідчений персонал ЧАЕС дозволив собі «ланцюжок фатальних помилок», в результаті якого і проста безвідмовна автоматика не спрацювала. Нижче подастись сейсмо-тектонічна версія причини Чорнобильської катастрофи, висунута московським геофізиком Е.В.БАРКОВСЬКИМ (Інститут фізики Землі Російської академії наук). Вона не відповідає пануючим в геофізиці уявленням, тому для логічного входження в коло нових ідей обрано такий план викладу: уявлення Е.БАРКОВСЬКОГО про природу гравітації, зростання Землі; гравітаційно-вибуховий механізм землетрусів за Барковським, локальні землетруси на території Східно-Європейської платформи; аргументи на користь сейсмо-тектонічної природи Чорнобильської катастрофи.

У результаті катастрофи, наскільки можна судити з фотознімків, фундаментна плита реактора зруйнована наче ударом знизу. У фундаменті реакторного відділення третього блоку під час катастрофи утворилася тріщина, що важко пояснити динамічним впливом процесів у реакторі четвертого блоку, але природно пояснюється процесами і рухами в розломі.

У ланцюжку «фатальних збігів», що призвели до катас-

трофи, стоїть зовсім незрозуміле заклинювання частини стержнів системи керування уповільнення (СКУ). При відкритті параметрів у реакторі від норми просте й надійне електромагнітне реле автоматично відпускає стержні, і вони під власною вагою опускаються вглиб реактора, щоб уповільнити термоядерну реакцію. Е.Бар-

ковський пояснює відмову цієї системи локальним викидом фізичного вакууму із розломів, які послабили силу тяжіння і не дали змоги стержням зануритися.

У жовтні 1991 року на Чорнобильській АЕС сталася аварія з руйнуваннями в турбінному відділенні другого блоку, її безпосередньою причиною стало загадкове самовільне включення генератора в мережу. Можна

перед катастрофою над четвертим блоком спостерігалася світіння атмосфери, характерне для землетрусів. Світіння спостерігалася і при аварії у жовтні 1991 року.

У період після катастрофи аж до сьогоднішнього дня відбувається утворення тріщин в «Саркофазі», що можна інтерпретувати як результат деформації ґрунтів над активним розломом

чий в природі факт, який наука описує з допомогою законів, виведених із спостережень. Питання, ЧОМУ об'єкти притягуються, описова фізика не ставить, хоча дослідники воно цікавить найбільше. Ідея про те, що джерелом гравітації є потік ефіру, що радіально сходиться до маси, розглядалася ще Ньютоном. Зазначимо, що такі поняття, як потік фізичного вакууму, потік ефіру (і, можливо, потік часу), які використовують різні автори, очевидно, описують одну й ту саму фізичну реальність. На підставі експериментів Майкельсона на початку ХХ століття був зроблений неймовірний висновок про відсутність ефіру.

Модель гравітації Е.Барковського не опублікована, тому його уявлення доводиться сприймати як загальну ідею. Близькі уявлення опубліковані рядом інших авторів.

Характерні різноманітність і довільність уявлень авторів про властивості ефіру та глибина розробки проблеми дає змогу вважати, що в науки попереді ще довгий шлях пізнання природи гравітації.

Гіпотеза Е.Барковського про те, що в основі виникнення землетрусів (принаймні локальних) лежить вибухоподібне витікання фізичного вакууму із надр Землі і пов'язаний з ним гравітаційний удар знизу, не суперечить концепціям, які розвиваються в надрах фізики, і має право на існування.

Дані Е.В.Барковського про локальні землетруси в Москві є найбільш цінними як в суто науковому, так і в практичному плані. Цій роботі він присвятив багато років. Він сконструював оригінальну перешкодостійку апаратуру, що реєструє відносно слабкі локальні землетруси навіть в умовах перешкод великого міста. Найбільш вражаючим є Сасовський вибух, який вивчали кілька комісій та груп вчених. За даними, опублікованими уфологами, перед вибухом кілька очевидців спостерігали велику з чіткими обрисами кулю, що світилася, - типове НЛО. Але навіть НЛО може мати фізичне пояснення, і трактування Е.Барковського заслуговує на увагу.

Наявність активного розлому на території Чорнобильської АЕС відома вченим. Посування в розломі цілком могли викликати розтріскування фундаментів. У геофізиці панує думка, що на платформах землетрусів, принаймні сильні, не відбуваються. Очевидно, ця думка неправильна. Припущення про те, що Чорнобильська катастрофа сталася внаслідок локального землетрусу, правдоподібно, не суперечить науковим даним і має право на існування. Можлива упередженість розслідування причин катастрофи, спрямованого на пошуки винних, стресовий стан очевидців могли змістити акценти при одержанні даних і особливо при їх інтерпретації. Багато-переглянути наявні дані про Чорнобильську катастрофу з метою пошуків ознак підтвердження чи спростування версії землетрусу, а також провести додаткові дослідження та опитування очевидців.

На закінчення необхідно сказати, що будівництво Чорнобильської та ряду інших АЕС на розломах стало наслідком злочинного недооцінення геофізичного фактору, яке пояснюється невідповідністю геофізичної науки реальним запитам практики.

Легковажне ставлення до геокології вже має серйозні негативні наслідки, багато з яких здатні викликати нові катастрофи.

УЧЕННЯ ...

НА ЯДЕРНОМ КОМПЛЕКСЕ

Мінатомом Росії в поселке Сосновый Бор под Санкт-Петербургом состоялись учения, в ходе которых имитирована авария на атомной станции.

Предполагалось, что ее последствия могли стать проблемой международной, и поэтому в первую очередь обрабатывали механизм реализации международных конвенций по оперативному оповещению и оказанию помощи в ликвидации аварии на ядерной установке.

Был смоделирован и процесс эффективного подключения к работам прибывших на место аварии групп иностранных специалистов и международных экспертов.

Обрабатывалось взаимодействие с системой службы по чрезвычайным ситуациям Мінатомом Росії и с его региональной подсистемой в начальной и ранней фазах радиационного инцидента.

трофи, стоїть зовсім незрозуміле заклинювання частини стержнів системи керування уповільнення (СКУ). При відкритті параметрів у реакторі від норми просте й надійне електромагнітне реле автоматично відпускає стержні, і вони під власною вагою опускаються вглиб реактора, щоб уповільнити термоядерну реакцію. Е.Бар-

ковський пояснює відмову цієї системи локальним викидом фізичного вакууму із розломів, які послабили силу тяжіння і не дали змоги стержням зануритися.

Вночі 26 квітня 1986 року

НАУКОВИЙ КОМЕНТАР
ДОКТОРА ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИХ НАУК
ІГОРЯ
РОКИТЯНСЬКОГО

У сучасній фізиці явище гравітації, тобто взаємного притягнення об'єктів, що мають масу, розглядається як існую-